

stemmelsen om, at disse Vedtægter skulle fastsættes af Delegerede fra Amts- og Kjøbstadkommuner, tror jeg, at det vilde være rigtig og mere samstemmende med et Forslag, der blev fremsat i sidste Samling af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen) m. Fl., om disse Vedtægter affattedes af et Udvalg, bestaaende ikke blot af Delegerede for Amts- og Kjøbstadkommunerne, men ogsaa af Delegerede for Fiskerne, et lige stort Antal Delegerede fra begge. Jeg tror, at en saadan Bestemmelse vil være rigtig og nødvendig; thi det vil sikker ikke være heldigt eller rart for de Delegerede for Amts- og Kjøbstadkommunerne at skulle fastsætte Bestemmelser paa et Omraade, som de i Almindelighed ikke have Kjendskab til; de vilde være bedre tjente med at faae Raad fra Delegerede for Fiskerne; men det er en Selsøjlge, at ogsaa de maa tages med, da de maa have afgørende Betydning paa Fastsættelsen af Lønninger m. m. Endelig skulde da et saadant Udvalg tiltrædes af vedkommende Kontrollør som Formand. — Hvad angaar Tilsynet, tror jeg, at det er en overordentlig heldig Bestemmelse, der findes om Fiskerifogder, at der for hvert enkelt mindre Vand, eller maasse for en mindre Kreds af saadanne Vand, er et stedligt Tilsyn af Fiskerifogder. Ikke blot for selve Tilsynets Vedkommende, men ogsaa for Ministeriet vil det være heldigt at have en saadan stedlig, sagtyndig Leder i enkelte Tilfælde. Jeg tænker nemlig paa, om Ministeriet virkelig vilde gjøre Alvor af at støtte vore fattige Fiskere; det vil da der gjælde om at have noget virkelig personligt Kjendskab til Vedkommende til Raadighed. Dette vilde disse Fiskerifogder ogsaa kunne give gennem vedkommende Kontrollør. Hvad angaar Kontrollører som Overlebelse, tror jeg, det vil være heldigt, som Lovforslaget gjør, at sætte deres Antal til tre, navnlig i den første Tid, forudsat at der virkelig skal gjøres Noget for Alvor for Fremme af Fiskeriet. Derimod vilde maasse Assistenterne, som Lovforslaget ogsaa medtager, kunne spares; jeg tror, at, naar der ansættes tre Kontrollører, og disse have Fogder under sig paa passende Steder, vil dette Tilsyn være tilstrækkeligt, og de vilde da kunne udføre Arbeidet tilfredsstillende. Jeg vil haabe, hvis Forslaget bliver vedtaget, at Institutionen med Tilsynet, navnlig tænker jeg paa Kontrollører, vil virke i en heldig Retning, og navnlig at det høie Ministerium derved virkelig kan faae at se, hvilken urimelig Byrde Staten lægger paa Fiskeriet. Jeg tænker herved navnlig paa Forsendelsen af Fisk til Udlandet. Der indkommer jo stadig Ansøgninger i saa Henseende til Ministeriet, men enien svarer Ministeriet ikke paa dem, eller ogsaa faae de Vedkommende Afslag. Jeg vil haabe, at disse Kontrollører virkelig vilde give Ministeriet Oplysning derom, og at Ministeriet da forhaabentlig vil tro Kontrollørernes Vidnesbyrd om, at det er urimelig Byrde,

Staten paalægger ved Forsendelsen af Fisk til Udlandet i Sammenligning med Forholdene andetsteds. Der er med Hensyn til Løb paa Is og paa Emballage og i det Hele taget ved Taxterne paa Forsendelsen saa urimelig Byrder, at det er paa høie Tid, at Ministeriet virkelig gjør en Forandring i den Retning. Jeg skal hermed slutte, idet jeg antager, at dette Lovforslag vil blive vedtaget i denne Samling.

Leth: Da dette Lovforslag er en gammel Bekjendt fra en tidligere Behandling her i Thinget, og jeg ogsaa dengang havde Leilighed til at udtale mig om det, vil jeg idag kunne fatte mig forholdsvis kort. Jeg forudsætter, at de Bemærkninger, jeg agter at fremsætte, kun vilde angaa Havfiskeriet og Fiskeriet paa Fjordene, hvorimod jeg ikke agter at gjøre Fiskeriet i Limfjorden og Ferskvandsfiskeriet til Gjenstand for Betragtninger fra min Side idag. Det Standpunkt, paa hvilket Lovforslaget staar med Hensyn til Havfiskeriet og Fjordsfiskeriet er jo ganske klart. Det er en Forbudslov, som vi her have med at gjøre. Lovforslaget gaar ud fra, at der fiskes for meget og for stærkt, og at det er paatrængende nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger derimod i Stikelse af Forbud og Indskrænkninger. Selt igjennem bærer Lovforslaget Præg af denne Tanke. Man finder saaledes strax i § 5 Forbud mod Benyttelse af Vaad, der, besæstede til Vaad eller større Fartøi eller paa anden Maade, drages langs Vunden, ligeledes forbydes Strygglid, Plumpstang og Malekam, Forbud, der angaa Fiskeriet paa Havet, naturligvis paa danst Epterritorium, som er det eneste Omraade, Loven i det Hele omfatter. I § 6 finder man Forbud mod Brugen af Malevaad, indenfor en vis Afstand fra Kysten, selv om Vaaden drages til Vaadet. I § 7 finde vi Forbud mod Saandvaadsdræt — jeg antager, det er Saandvaad, der er sigtet til, — i en vis Afstand fra Naers og Bælkes Udløb i Havet. I § 8 finde vi Forbud mod Masker under en vis nærmere betegnet Størrelse. Man finder i samme Paragraf Forbud mod, at Afstanden mellem Lunger, Flæner o. s. v. paa de nærmere betegnede Redstaber maa overskride en vis Minimalgrænse. I § 9 finder man Forbud mod Masker i Keienet, at disse Masker ikke maa understride en vis Størrelse. I § 10 finder man Forbud mod at fiske Hummer af en vis Størrelse, og i § 11 har man endelig et Forbud af mere almindelig Betsaffenhed, et Forbud, der i det Hele gaar ud paa at forhindre Brugen af ethvert nyt opfundet Fiskeredskab, som skulde vise sig at fiske bedre end de bestaaende. Jeg forbi-gaar, som sagt, Lovforslagets Bestemmelser om Limfjordsfiskeriet, med Hensyn til hvilket der ogsaa findes en lang Række Forbud, og kommer altsaa til Fjordsfiskeriet. Ogsaa med Hensyn til det finder man i § 37 Forbud mod Brugen af Male-